Pregaria.cat

Entrada

Per a pregar en els temps de Nadal

Per pregaria.cat el dt., 24/12/2013 - 09:00

1.- Potser l'experiència d'altres anys ens mostra que vam començar l'Advent amb molt bona voluntat, però poc a poc el nostre interès ha anat decaient. És possible que amb tot el rebombori consumista i mercantil que precedeix el Nadal i amb el nervis ambientals que acompanyen aquests dies, l'Advent hagi estat substituït per la "preparació" neguitosa de les festes ja tan properes.

2.- De fet recordo que durant les celebracions del Nadal se'm fa difícil pregar. Tenim bona voluntat, sens dubte, però entre una cosa i una altra els dies s'escolen i no acabem de trobar un temps oportú per a aquesta relació personal amb Déu que és com l'oxigen per el nostre esperit.

3.- Des de la dimensió interior essencial hem d'estar decidits a que no sigui el consumisme ni el pur compromís que se'ns imposa, els qui marquin el ritme de la nostra vida, i els qui ens facin entrar la urgència i les ganes de que tot plegat passi el més aviat possible. Ens cal agafar el timó de la nostra vida i ser nosaltres els qui fem navegar la nau personal o familiar per aquells camins que són de plenitud, pau i amistat.

4.- És fàcil de dir tot això, però no tan fàcil de fer. Malament aniríem, però, si ja d'entrada ho donéssim per perdut i ens abandonéssim per on ens portin les onades del sistema. Tinguem coratge interior per viure els àmbits personals, familiars i relacionals de forma coherent amb el que celebrem.

5.- Participar de les celebracions litúrgiques comunitàries. Arribar a temps, preparar-les, viure l'eucaristia, estar atents a la Paraula i a la comunió. A la sortida no tenir pressa i saludar i compartir. És un temps especial d'adoració, gratitud i fraternitat..

6.- Adorar és una actitud que tan sols pot fer referència a Déu. No és una actitud de servents i vassalls, ja que Ell mateix ens ha dit que som fills, germans de Jesús i amics. És una actitud de reconeixement silenciós i amatent amb molta gratitud per haver entrat a la nostra història, i així haver facilitat un camí, una veritat i una vida que ens arriba al més profund de nosaltres i ens comunica la missió de canviar totes les coses segons Ell. Adorar és una actitud d'amistat, d'humilitat, confiança i empenta.

7.- Una altra forma de pregària pels temps nadalencs és la pregària de la fraternitat. A vegades espontània, enmig de les relacions i les trobades, els dinars i les celebracions. Una mirada interior ràpida i pronunciar el nom d'una persona en el fons del cor sense dir res més. Prou que l'estima Déu i com li encanta que nosaltres també ens estimem. Altres vegades aquesta pregària serà més reposada en un temps en el qual anirem recordant noms de persones, fent-los presents en el nostre interior amb una actitud de fraternitat i fe.

8.- Moltes altres formes de pregària son pròpies del Nadal. Per acabar suggerim una escapada a un lloc més solitari, prop del mar, un camí entre conreus, els carrer, l'ermita, aquella església...etc per compartir amb Jesús el que vivim i demanar que ens fem conscients de la seva presència.

Les celebracions, les pregàries i les trobades ens condueixen als pobres, als malalts i als que pateixen, i a les causes que provoquen aquestes situacions. Sense cap mena de pessimisme o amargor es tracta d'esdevenir actius i operatius en el Regne de Déu.

En resum...

L'experiència d'altres anys.
Entre una cosa i l'altre els dies s'escolen.
Ser nosaltres els que portem la nau personal.
Tinguem coratge interior.
Participar de les celebracions litúrgiques comunitàries.
És un temps especial d'adoració, gratitud i fraternitat.
Adorar és una actitud que tan sols pot fer referència a Déu.
La pregària de la fraternitat.
Una escapada a un lloc més solitari.
Les celebracions, les pregàries i les trobades ens condueixen als pobres.

Jesús Renau sj.